

GOIGS

PURISSIMA
de MARIA Santissima;
lumna, que en lo Born
Ciutat de Barcelona
gestat de CARLOS
de) Rey de

Die 20. de

DE LA

CONCEPCIO
collocada en la Real Co.
de la Excellentissima
erigi la Carolica Ma-
Tercer (que Deu guar.
las Espanyas.

Juny de 1706.

En la vostre protecció
funda Espanya tot son ser;
guardau à CARLOS Tercer,
Verge de la CONCEPCIO.

Lo nom de *Eva* convertireu
en *Ave*, ab que destroçareu
de Adam la culpa, y triuñfareu
de tot lo Infern, que rendireu:
à vostras alas perçó
se arrima lo Regne enter;
guardau à CARLOS Tercer, &c.

En vostre santa pureza
la culpa quedà burlada,
que de la Aurora sagrada
la fombra fuig ab prestesa:
feu burlèm la tentació,
quens proposà Llucifer;
guardau à CARLOS Tercer, &c.

De Cadès Palma gloriosa,
que en lloch de fullas, espasas
contra las infernals cascas
fulminàu victoriosa:
à nostre animòs Lleò
aumenrau lo Real poder;
guardau à CARLOS Tercer, &c.

Del Diluvi vniuersal
escapau, Arca Sagrada,
y als que en Vos tenen entrada,
los deslliurau de tot mal:

¶. Conceptio est hodie Sancta Maria Virginis. B. Cujus vita inclita cunctas illustrat Ecclesias.

OREMVS.

FAmulis tuis, quæsumus Domine, Cælestis gratia munus impertire: ut quibus Beata Virginis partus
exitit salutis exordium; Conceptionis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Do-
minum nostrum, &c.

BARCELONA; En casa Ioan Iolis Estamper, en lo carrer dels Cottoners, Any 1706.

de tota tribulació,
y de tot lo mal voler,
guardau à CARLOS Tercer, &c.

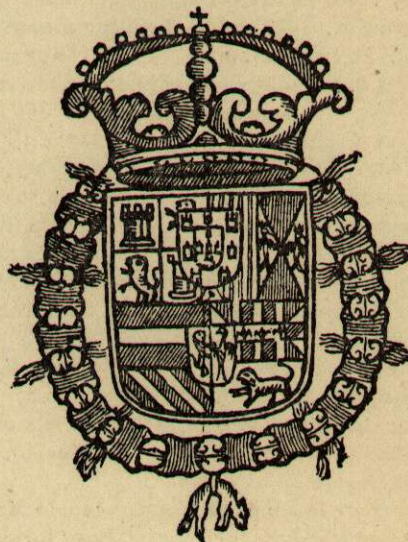
De Jesè florida Vara,
de ahont la gracia brotà,
y en Vos sempre conservà
quel pur cristall molt mes clara:
de vostre benedicció
fills dignes vullaunos fer;
guardau à CARLOS Tercer, &c.

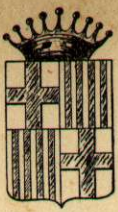
De la Austria lo acertat zel
vos elegi per Patrona
de son Imperi, y Corona,
ab que venç al Turch Infel:
y ab tant pia devoció
conserva vert lo Llorer;
guardau à CARLOS Tercer, &c.

Fou Barcelona assitiada
per lo de Anjou, y enfi
vençut aquell, erigi
esta Columna Sagrada
CARLOS, en demostració,
que sou sou Nort verdader;
guardau à CARLOS Tercer, &c.

TORNADA.

En la vostre protecció
funda Espanya tot son ser;
guardau à CARLOS Tercer,
Verge de la CONCEPCIO.

UN MONUMENT A LA IMMACULADA CONCEPCIO DE LA VERGE, EN LA BARCELONA DEL SEGLE XVIII

Anem a recordar, volgut lector, un fet històric que servirà per a demostrar, una vegada més, la ben arrelada devoció mariana de la ciutat de Barcelona.

Durant nostra guerra de Successió (1704 1714) en la que les cases de Borbó i d'Austria lluitaren per l'obtenció de la Monarquia espanyola, la ciutat de Barcelona va edificar un monument a la Immaculada Concepció, quina historia i breu existència es el que anem a remembar.

El día 7 de novembre de 1705, després d'aferrissada lluita i persistent setge que durà quaranta cinc dies, l'Arxiduc d'Austria entrà triomfalment en la Ciutat Comtal, essent proclamat rei d'Espanya i Comte de Barcelona, amb el nom de Carles III.

Disposat Felip V, rei també d'Espanya, a recobrar la capital de Catalunya, el día 6 d'abril de 1706, atacà el castell de Montjuic, i, en la nit del 14 del mateix mes, el prengué a l'assalt, iniciant, seguidament, el setge de la ciutat per terra i mar; pero el día 8 de maig tingué d'alçar-lo precipitadament, al presentar-se devant de nostre port l'esquadra aliada.

Carles III, que mentre durà el setge de la ciutat es negà a sortir del seu recinte, malgrat el molt que l'instaren per tal de posar fora de perill la seva persona, al assolir l'assenyalada victòria que, per a la seva causa suposava l'aixecament del setge, va fer vot d'eregir un monument a la Immaculada Concepció, en acció de gracies.

El monument, consistent en una piràmide de fusta-per ésser provisional, ja que el definitiu va fer-se de marbre i bronze en la que senyorejava una bella imatge de la Santíssima Verge, patrona de la ciutat, s'alçà en el Passeigs del Born i la seva inauguració, que tingué lloc el 20 de juny de 1706, es veié concorregudíssima. Assistiren el rei, el bisbe de Solsona, el Consell de Cent, la Diputació i el Capítol Catedralici amb tota la noblesa i gran concurs de poble. Després de la benedicció del monument i previa col.locació d'una làpida commemorativa, el rei, juntament amb el Capítol i els estaments, feren vot de solemnitzar, anualment, l'acte que estaven celebrant. Passats uns messos, concretament, el dia 26 de desembre, el bisbe de Solsona posà la primera pedra de la piràmide definitiva.

En les «Rúbriques de Bruniquer» es troba una nota en la que estàn consignades les solemnitats que acabem de remembar. Diu aixis: «Diumenge à 20 de Juny 1706, en Dietari apar, que se feu una solemne Professó, amb motiu de que Sa M^{gt.} ratificà lo vot que feu de eregir una Columna, ó Piràmide ab lo Simulacro y ornaments de Maria SS. ma com a titular de sa Augusta Casa, la que se feu en lo Born. Y à 29 de Desembre, se posà la primera pedra de dita Piràmide».

De la devoció i popularitat que assolí entre nostres conciutadans la imatge del Passeigs del Born, ens en donarà idea el fet de que en determinades circumstàncies, i molt especialment durant l'últim setge que sofrí la ciutat, en 1714, el poble es reunia al redós del monument marià per a resar en comú el Sant Rosari.

En dit any 1706, i tal vegada per a ésser cantats el día 26 de desembre, en que es posà la primera pedra de la «Real Columna», es publicaren uns curiosos Goigs-quina reproducció, feta amb motiu del present Any Marià, ha motivades aquestes breus notes històriques-que son altre testimoni de la popularitat que ja llavors nimbaba la bella testa de la Verge del barri de Ribera.

El 26 de maig de 1714, en una de les moltes vegades que varen bombardejar la ciutat en el transcurs del darrer setge, una bomba caigué damunt el monument i si bé no arribà a esclatar, enderrocà un angel que l'embellia i produí altres desperfectes.

Acabada la guerra amb l'ocupació de la ciutat per les tropes de Felip V, en la matinalada del 15 de setembre de 1714, el monument va ésser considerat pels vencedors com un símbol de la dinastia caiguda i, per tant, manaren enderrocar-lo poc a poc, dissimuladament, fins que el 7 de maig de 1716, va ésser arrasat en els seus fonaments, àdhuc arrancaren la primera pedra que contenia una caixa amb l'acta de la festa de la seva col.locació, un exemplar de cada una de les monedes encunyades mentre regnà Carles III i una petita imatge de la Verge.

Aixís acabà el monument que, a honor de la Immaculada Concepció de Maria, nostres avantpassats alçaren en el Passeigs del Born; però, si be es veritat que les circumstàncies polítiques no permeteren que aquell monument assolís els nistres dies, també ho es que la veneració i amor que els nostres majors professaren a la Santíssima Verge segueix essen, patrimoni i característica de nostra Barcelona.

Rafael Farrarós Puig

Bibliografia: Rubriques de Bruniquer Vol. I

Dietari del Consell Barceloní. Any 1706.

Sitio y bloqueo de Barcelona en 1713. M. Bruguera.

Geografia General de Catalunya. Vol. I. Ciutat de Barcelona. F. Carreras Candi.

Historia Crítica de Catalunya. Vol. 9. A. de Bofarull i Brocà.

Bulletí del Centre de Sant Pere Apòstol. Barcelona. 1920 n.º 117.

Col.lecció «Remembrants» n.º 1. Desembre 1954 Any Marià.

Facsimil d'un exemplar de l'edició de 1706, de la col.lecció de l'autor de les notes històriques de la present Edició.

L'escut de Barcelona es deu a la ploma d'En Joan Monteys Sans.

